

[Indenrigsministeren]

hvis blot én af kommunens skatteydere to år før det pågældende skatteår har ramt det såkaldte skatteloft og dermed har opnået ret til nedsættelse af indkomstkatten til staten i medfør af udskrivningsloven. Pligten hertil bortfalder, hvis kommunens udskrivningsprocent for det kalenderår, hvor skatteåret begynder, er fastsat til en sådan størrelse, at ingen skatteyder længere kan ramme skatteloftet. I de senere år har bestemmelsen været aktuel for en række kommuner og har for mange af disse kommuner nødvendiggjort forhøjelser af grundskyldpromillen fra det ene år til det andet i en størrelsesorden, som i takt med de generelt faldende grundskyldpromiller de seneste år er kommet til at virke i stigende grad urimelig. Det er ikke muligt at forudse, hvilke kommuner der i de kommende år ville blive omfattet af reglen, samt hvilken grundskyldpromille de kommuner, der allerede er omfattet af reglen, vil vælge, når reglen ophæves. En mere præcis vurdering af de økonomiske konsekvenser ved at ophæve reglen kan derfor ikke tilvejebringes. Dog vil staten få et åntagelig relativt ubetydeligt provenutab på grund af udskrivningslovens skatteloftsregel.

Som led i miniskatteforliget i foråret 1981 gennemførtes der en gradvis afvikling af fradragsretten for ejendomsskat af ejerboliger. Af ejendomsskatterne kan således kun ¼ fratrækkes i 1984. Fra og med 1985 bortfalder fradragsretten helt. Samtidig vil den reducerede grundskyld på produktionsjord gøre det fristende for nogle kommuner at forhøje grundskyldpromillen. Dette gælder måske især de sommerhuskommuner, hvor en relativt stor del af udgifterne finansieres ved grundskyld, hvorved skatten i et vist omfang kan overvælttes på udenbys borgere, der ikke har stemmeret i kommunen. Regeringen har derfor fundet det rimeligt at indføre en fast øvre grænse for grundskylden. Loftet indføres mindst snærende for almindelige kommu-

ner, hvis det defineres som en grænse for kommunernes ligningsforhold, dvs. forholdet mellem det budgetterede provenu af grundskyld og af indkomstskat. Herved berører loftet især de kommuner, som måtte ønske at reducere deres udskrivningsprocent, ikke blot ved at indføre særlig høje grundskyldpromiller, men også fordi de har høje grundværdier pr. indbygger. Med det foreliggende forslag fastsættes et loft for ligningsforholdet på 40 i 1984, dvs. at grundskylden højst må udgøre 40 pct. af indkomstkatten for den enkelte primærkommune, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner. Loftet sænkes gradvis i 1985, 1986 og 1987 til henholdsvis 36, 32 og 28. Virkningen heraf er, at 3 kommuner, som alle i særlig høj grad har udnyttet muligheden for at finansiere en stor del af deres serviceniveau ved at beskatte sommerhusejere, må nedsætte grundskylden i løbet af årene 1984-87.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 1. februar 1983 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.23